

Trgovački sud u Pazinu  
Dršćevka 1  
HR-52000 Pazin

Poslovni broj: ST-148/2019

Naš znak: 120779 / DI03C

Stečajni / B2 KAPITAL d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 41, osobni identifikacijski broj  
razlučni dužnik (OIB): 57509775367, zastupano po predsjedniku uprave Tanji Miljanić Presečki, Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367 i prokuristu Ivanu Cicvariću, Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 35072350839, a oni po zaposlenicima s položenim pravosudnim ispitima, Nemanji Bačić dipl.iur., Radnička cesta 41, Zagreb, OIB: 15528010223 i Aniti Cvetko, dipl. iur., Radnička cesta 41, Zagreb, OIB: 07436679400

Stečajna masa: stečajna masa iza trgovačkog društva Stella dvadeset d.o.o. za poslovanje nekretninama u stečaju, 51260 Dramalj, Braće Košuljandić 100/a., OIB: 84224863599

**TRGOVAČKI SUD U PAZINU**

Primljeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)

25-06-2020 god. u 2 primjeraka sa 7 priloga

I rubrika.

Pismeno stiglo poštom otvoreno - s oštećenim omotom.

Predano na poštu preporučeno dana 24.6.2020 god.

Pismeno taksirano sa U Zagrebu, 24. lipnja 2020. godine -

- nedostaje takse kuna - pismeno primljeno bez takse.

Primljene vrijednosti (neto, takse, marke i sl.)

**PODNEŠAK**

2x

Stečajnog / razlučnog dužnika

1. Dana 25. svibnja 2020. godine FINA je objavila Poziv na sudjelovanje u prvoj elektroničkoj javnoj dražbi na kojoj je predmet prodaje nekretnina upisana u zk.ul.br.5205, kč.br.1252/1, k.o. Umag i to 15. u vlasnički dio: 138/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-115) (dalje u tekstu: „Nekretnina“). Prva elektronička javna dražba počinje 25.05.2020. godine, a završava 18.08.2020. godine.

U odnosu na Nekretninu, u korist Stečajnog / razlučnog vjerovnika je u zemljišnim knjigama upisan prijenos prava vlasništva radi osiguranja tražbine u iznosu od 65.000,00 EUR pod poslovnim brojem Z-1928/08, dok je založno pravo u korist društva MONTEROL d.o.o. radi osiguranja tražbine od 550.000,00 EUR upisano pod brojem Z-5790/06.

2. Dana 30. travnja 2020. godine Trgovački sud u Rijeci je donio presudu i rješenje pod poslovnim brojem P-544/2016 u pravnoj stvari društva MONTEROL d.o.o. kao tužitelja i tuženika ADDIKO BANK (ranije Hypo) i umješača STELLA dvadeset i STELLA dvadeset osam prema kojoj je odbijen tužbeni zahtjev sukladno kojem je Addiko banka trebala trpjeti da se tražbina društva MONTEROL d.o.o. po ugovoru o zajmu iz 2006. god. (upisano kao 1. rank) namiri prodajom nekretnina upisanim u zk.ul. 5205, k.o. Umag (E-107 i E-115). Isto tako je društvu MONTEROL d.o.o. naloženo izdavanje brisovnog očitovanja za brisanje založnog prava upisanog na temelju Ugovora o zajmu od 28. travnja 2006. godine na iznos od 550.000,00 EUR (Z-5790/06). Protiv navedene presude je podnesena žalba te je predmet na odlučivanju na Visokom trgovačkom sudu.

Dokaz: - presuda i rješenje Trgovačkog suda u Rijeci pod poslovnim brojem P-544/2016, po potrebi uvid u spis




3. S obzirom kako je u konkretnom slučaju u tijeku 1. dražba, a uzimajući u obzir činjenicu da je u tijeku drugostupanjski postupak nakon kojega će se utvrditi da li doista postoji tražbina u odnosu na koje je upisano založno pravo u korist društva MONTEROL d.o.o., Stečajni / razlučni vjerovnik predlaže da Naslovni sud odgodi provođenje dražbe dok se ne odluči o žalbi protiv naprijed navedene presude i rješenja. Naime, Stečajni / razlučni vjerovnik posebno naglašava kako je pitanje prvenstvenog reda založnih prava uknjiženih na Nekretnini posebno važno s obzirom na redosljed namirenja ukoliko bi Nekretnina bila prodana na zakazanoj javnoj dražbi. Ukoliko, drugostupanjski sud odbije žalbu društva MONTEROL d.o.o., tada bi se trebao namiriti prije svega Stečajni / razlučni vjerovnik. Međutim, i sama činjenica da parnični postupak nije pravomoćno okončan, utječe na donošenje odluke da li će Stečajni / razlučni vjerovnik uopće sudjelovati na dražbi.

Slijedom navedenog, Stečajni / razlučni vjerovnik ovim putem predlaže odgoditi prodaju Nekretnine dok parnični postupak pod poslovnim brojem P-544/2016 ne bude pravomoćno okončan. Navedeno predstavlja prethodno pravno pitanje nužno za redosljed namirenja u rubriciranom stečajnom postupku.

B2 KAPITAL d.o.o.  
zastupano po:

  
Anita Cvetko, dipl. iur.

  
Nemanja Bačić, dipl. iur.  
B2 KAPITAL  
d.o.o.  
ZAGREB





REPUBLIKA HRVATSKA  
TRGOVAČKI SUD U RIJECI  
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: 8 P-544/16-102

## U IME REPUBLIKE HRVATSKE

### PRESUDA

#### I

### RJEŠENJE

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Emi Brdovčak, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa MONTEROL d.o.o. u stečaju Rijeka, Murini 19, OIB: 00837134957, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Marčan & partneri u Rijeci, Prolaz Marije Krucifikse Kozulić 2, protiv tuženika ADDIKO BANK d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Šarčević, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Pećarević & Relić u Zagrebu, Zaharova 5, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika 1. Stečajna masa iza STELLA DVADESET d.o.o. u stečaju Umag, Monterol, Stella Maris br. 19, OIB: 09465165265, kojeg zastupa Dino Španjol Varenina, odvjetnik u Rabu, J. Barakovića 4 i 2. STELLA DVADESET OSAM d.o.o. Umag, Monterol, Stella Maris br. 19, OIB: 37571438569, kojeg zastupa punomoćnica Nadija Benolić, odvjetnica u Umagu, Trgovačka br. 2 A, radi trpljenja, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 10. ožujka 2020. u prisutnosti punomoćnika stranaka i umješaka, s danom objave 30. travnja 2020.,

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Tuženik ADDIKO BANK d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, dužan je trpjeti namirenje tražbine tužitelja u iznosu od 2.035.263,97 kn sa zateznom kamatom od 7,5% godišnje tekućom od 30. prosinca 2007. do isplate, sudskom prodajom založenih nekretnina:

- APP. D8-villa D 1. dnevni boravak s kuhinjom i blagovaonicom 25,68 m<sup>2</sup>, 2. kupaonica 5,75 m<sup>2</sup>, 3. spavaća soba 9,69 m<sup>2</sup>, 4. loggia 8,11 m<sup>2</sup>, ukupno: 49,23 m<sup>2</sup>, ukupno korisno 47,20 m<sup>2</sup>, 107 etaža u 115/1000 dijela nekretnine na zk.čbr. 1252/1 k.o. Umag koja u naravi predstavlja kuću i dvorište ukupne površine 1927 m<sup>2</sup> sve upisano u uložak 5205, poduložak 107 k.o. Umag;

- APP. C10-villa 1. dnevni boravak s kuhinjom i blagovaonicom 33,67 m<sup>2</sup>; 2. kupaonica 6,88 m<sup>2</sup>, 3. spavaća soba 9,75 m<sup>2</sup>, 4. loggia 8,80 m<sup>2</sup>, ukupno 59,10 m<sup>2</sup>, ukupno korisno 56,90 m<sup>2</sup>, 115. etaža u 138/10000 dijela nekretnine na zk.čbr. 1252/1 k.o. Umag koja u naravi predstavlja kuću i dvorište ukupne površine 1927 m<sup>2</sup>, sve upisano u uložak 5205, poduložak 1154 k.o. Umag,

pa se nalaže javna prodaja navedenih čestica te namirenje navedene tužiteljeve tražbine iz iznosa dobivenog javnom prodajom."

II. 1. Utvrđuje se da ne postoji pravo odnosno novčana tražbina tužitelja-protutuženika Stečajna masa MONTEROL d.o.o. u stečaju, Rijeka, Murini 19, OIB: 00837134957, kao založnog vjerovnika temeljem Ugovora o zajmu od 28. travnja 2006. u iznosu od 550.000,00 EUR-a plativo u kunsnoj protuvrijednosti uvećano za kamate obračunate po kamatnoj stopi od 7,5 % i troškove obrade kredita u iznosu od 2%, koja tražbina je osigurana pravom zaloga upisanim na:

- a) 115/10000 suvlasničkog dijela nekretnine na kč.br. 1252/1, k.o. Umag koja u naravi predstavlja kuću i dvorište ukupne površine 1927 m<sup>2</sup>, upisane kod Općinskog suda u Bujama u zk.ul. 52025, poduložak 107, k.o. Umag te na tom suvlasničkom dijelu uspostavljenom i s njim povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine (etažno vlasništvo) 107 etaža, što u naravi predstavlja apartman app. D8 – Villa D koji se u naravi sastoji od dnevnog boravka sa kuhinjom i blagovaonicom površine 25,68 m<sup>2</sup>, kupaonice površine 5,75 m<sup>2</sup>, spavaće sobe površine 9,69 m<sup>2</sup>, loggie površine 8,11 m<sup>2</sup>, ukupno: površine 49,23 m<sup>2</sup>, ukupno korisne površine 47,20 m<sup>2</sup>;
- b) 138/10000 suvlasničkog dijela nekretnine na kč.br. 1252/1 k.o. Umag koja u naravi predstavlja kuću i dvorište ukupne površine 1927 m<sup>2</sup> upisane kod Općinskog suda u Bujama u uložak 5205, poduložak 1154 k.o. Umag te na tom suvlasničkom dijelu uspostavljeno i s njim povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine (etažno vlasništvo) 115. etaža što u naravi predstavlja app. C10 – Villa C, koji se sastoji od dnevnog boravka s kuhinjom i blagovaonicom površine 33,67 m<sup>2</sup>, kupaonice površine 6,88 m<sup>2</sup>, spavaće sobe površine 9,75 m<sup>2</sup>, loggie površine 8,80 m<sup>2</sup>, ukupno površine 59,10 m<sup>2</sup>, ukupno korisne površine 56,90 m<sup>2</sup>.

2. Nalaže se tužitelju da tuženiku izda brisovna očitovanja radi brisanja zaloga iz točke II. 1. izreke ove presude u roku od 8 dana od pravomoćnosti ove presude, a ako to ne učini u navedenom roku ova presuda će zamijeniti ta brisovna očitovanja.

III. Nalaže se tužitelju u roku od 8 dana naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 309.150,00 kn (tristo devet tisuća sto pedeset kuna).

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 148.950,00 kn.

V. Nalaže se tužitelju u roku od 8 dana naknaditi umješacu 1. Stečajna masa iza STELLA DVADESET d.o.o. u stečaju Umag, Monterol, Stella Maris br. 19, OIB: 09465165265, troškove parničnog postupka u iznosu od 30.000,00 kn (trideset tisuća kuna).

VI. Odbija se kao neosnovan zahtjev umješaca 1. Stečajna masa iza STELLA DVADESET d.o.o. u stečaju Umag, Monterol, Stella Maris br. 19, OIB: 09465165265, za naknadu troškova u visini od 10.500,00 kn i troškova sudske pristojbe.

VII. Nalaže se tužitelju u roku od 8 dana naknaditi umješacu 2. STELLA DVADESET OSAM d.o.o. Umag, Monterol, Stella Maris br. 19, OIB: 37571438569, troškove parničnog postupka u iznosu od 183.150,00 kn (sto osamdeset i tri tisuće sto pedeset kuna).

VIII. Odbija se kao neosnovan zahtjev umješaka 2. za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 289.497,50 kn.

riješio je

Odbija se kao neosnovan prijedlog tuženika i umješaka za prekid ovog postupka do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-29/2017 (prije P-2706/12).

#### Obrazloženje

Tužitelj označen kao Monterol d.o.o. u stečaju je protiv tuženika 1. HYPO ALPE ADRIA BANK d.d. Zagreb (pravnog prednika ovdje tuženika) i tuženika 2. Stella trinaest d.o.o. Umag podnio tužbu 10. prosinca 2012. radi namirenja tražbine iz založene stvari (nekretnina). U tužbi je naveo kako je s trgovačkim društvom Adriatica Developments d.o.o. Umag 28. travnja 2006. zaključio Ugovor o zajmu prema kojem je tom društvu pozajmio iznos od 550.000,00 EUR-a, a Adriatica Developments d.o.o. Umag obvezao se tužitelju vratiti zajam do 30. prosinca 2007. Dug nije vraćen u cijelosti pa sadašnje stanje duga iznosi 2.035.263,97 kn. Kao osiguranje za povrat zajma tužitelj je s Adriatica Developments d.o.o. Umag dogovorio hipoteku u korist tužitelja na kč.br. 1252/1 k.o. Umag te je navedena hipoteka uknjižena. Predmetna nekretnina sada je etažirana na 120 etaža. Hipoteka je još uvijek upisana na posebnim dijelovima nekretnine koji čine etažu 107, 113 i 115. Navedene posebne dijelove nekretnine Adriatica Developments d.o.o. Umag otuđio je tuženicima. Kako Adriatica Developments d.o.o. Umag tužitelju nije vratio pozajmljeni iznos u cijelosti, tužitelj ima pravo od svagdašnjeg vlasnika nekretnine na kojoj je osnovano pravo zalogu i svakog trećeg tražiti da trpi namirenje njegove tražbine. Zato je tužitelj tužbom zatražio pravnu zaštitu prema kojoj će tuženik 1. (sada jedini tuženik) trpjeti namirenje tražbine tužitelja sudskom prodajom nekretnina iz točke I. izreke presude i javnom prodajom tih nekretnina te namirenjem tužiteljeve tražbine iz iznosa dobivenog prodajom te da tuženik 2. (koji je u tužbi bio označen kao Stella trinaest d.o.o.) trpi namirenja tražbine tužitelja sudskom prodajom nekretnine označene kao app. B11 – Villa B1 ukupne korisne površine 64,93 m<sup>2</sup>, 113. etaža u 159/10000 dijela nekretnine na zk.čbr. 1252/1 k.o. Umag koja u naravi predstavlja kuću i dvorište ukupne površine 1927 m<sup>2</sup>, upisano u uložak 5205, poduložak 113 k.o. Umag i da se navedena nekretnina također izloži javnoj prodaji te da se tužiteljeva tražbina namiri iz iznosa ostvarenog javnom prodajom.

Rješenjem ovog suda od 12. prosinca 2013. (stranica 107 spisa) razdvojeno je raspravljanje po tužbi tužitelja protiv tuženika 2. Stella trinaest d.o.o. te je u odnosu na tog tuženika donesena posebna odluka. Dakle, u ovom postupku se raspravlja o tužbi podnesenoj samo protiv tuženika koji je prije bio označen kao Hypo Alpe Adria bank d.d. Zagreb, a tijekom postupka je promijenio tvrtku u Addiko bank d.d. Zagreb (a kako to proizlazi iz izvotka iz sudskog registra za to društvo).

U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbeni zahtjev. Nije osporio činjenicu prema kojoj tužitelj ima upisanu hipoteku na etažama 107, 113 i 115 kč.br. 1252/1 k.o. Umag, niti činjenicu da je tuženik upisani vlasnik na etažama 107 i 115. Međutim, naveo je kako tuženik nije stvarnopravni vlasnik već je na temelju Ugovora o kreditu s prethodno označenim tuženikom 2. Stella trinaest d.o.o. Umag upisao fiducijarno vlasništvo na predmetnim nekretninama. Naveo je kako je 22. listopada 2007. sklopio Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine broj 066-490/2007 kojim je korisniku odobren kredit u iznosu

od 73.000,00 EUR-a i to za kupnju apartmana u Umagu. Taj Ugovor je predstavljao osnovu fiducije ovdje tuženika na nekretnini označenoj kao etaža 107. (apartman D8). Vezano za navedeni Ugovor o kreditu tužitelj je izdao pisma namjere 15. svibnja 2007. i 12. listopada 2007. u kojima je navedeno kako će nakon uplate iznosa od 88.060,00 Eura u korist namjenskog depozitnog računa Adriatica developments d.o.o. Umag kod Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka izdati brisovno očitovanje za skidanje upisane hipoteke u visini od 550.000,00 EUR-a. Pismo namjere izdala je i Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka radi brisanja hipoteke upisane u njezinu korisit radi osiguranja tražbine od 3.150.000,00 EUR-a na navedenom stanu, a po ispunjenju istih uvjeta kako je to navedeno u pismima namjere tužitelja. S obzirom na ovo pismo namjere, Erste & Steiermarkische bank d.d. je nakon navedenih uplata izdala brisovno očitovanje što je vidljivo iz povijesnog izvotka za nekretninu upisanu u poduložak 107 te je nakon uplate iznosa od 88.060,00 EUR-a i tužitelj bio dužan izdati navedeno brisovno očitovanje. Taj iznos je trebao biti isplaćen iz iznosa odobrenog kredita broj 066-490/2007 (73.000,00 Eura) dok je isplata ostatka bila uređena člankom 20. predmetnog Ugovora o kreditu. Tuženik je ukazao na to kako je 20. prosinca 2007. cjelokupni iznos kredita u visini od 73.000,00 EUR-a uplaćen na namjenski depozitni račun prodavatelja nekretnine Adriatica Developments d.o.o. Umag dok je razlika do iznosa 88.060,00 EUR-a uplaćena na račun prodavatelja nekretnine Adriatica Developments d.o.o. Umag 30. studenoga 2007. u iznosu od 118.506,73 kn. Tuženik je pojasnio i kako je 9. travnja 2008. s sklopio Ugovor o kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine broj 066-123/2008 kojim je korisniku kredita odobrio kredit u iznosu od 65.000,00 EUR-a za kupnju apartmana u Umagu te je na temelju navedenog Ugovora osnovao fiduciju na nekretnini upisanoj u poduložak 115 (apartman C10). Istaknuo je kako je predmetni Ugovor predstavljao osnovu za stjecanje fiducije tuženika, kako se tužitelj obvezao izdati brisovno očitovanje po istom ključu kako se to obvezao za nekretninu – apartman D8, da je tužitelj izdao pisma namjere u kojima je naveo kako će nakon uplate iznosa od 105.630,00 EUR-a u korist namjenskog depozitnog računa Adriatica developments d.o.o. Umag izdati brisovno očitovanje za skidanje upisane hipoteke u visini od 550.000,00 EUR-a, da je pisma namjere izdala i Erste & Steiermarkische bank d.d. obvezujući se izdati svoja brisovna očitovanja po ispunjenju istih uvjeta kao i tužitelj, a na pribavljanje brisovnih očitovanja obvezao se i Adriatica Developments d.o.o. Umag. Erste & Steiermarkische bank d.d. je nakon izvršenih uplata izdala brisovno očitovanje, dok tužitelj to očitovanje, a nakon uplate iznosa od 105.630,00 EUR-a nije izdao. U skladu s navedenim, dana 30. svibnja 2008. je cjelokupni iznos kredita broj 066-123/2008 u visini od 65.000,00 EUR-a uplaćen na namjenski depozitni račun prodavatelja Adriatica Developments d.o.o., a razlika do 105.630,00 EUR-a uplaćena je također na račun prodavatelja. Predložio je da sud u cijelosti odbije tužbeni zahtjev.

U daljnjem tijeku postupka tužitelj je osporavao navode iz odgovora na tužbu. Osporavao je pravne učinke pisama namjere izdanih od tužitelja ističući kako ga ta pisma ne obvezuju izdati brisovno očitovanje, da ta pisma nemaju snagu derogirati obveze koje je Adriatica Developments d.o.o. Umag preuzela prema tužitelju te da su otvaranjem stečaja prestali učinci pisama namjere. Među ostalim je osporavao i vjerodostojnost potpisa ovlaštene osobe tužitelja na pismima namjere od 15. svibnja 2007. ističući da se potpis osobe koja je ta pisma namjere potpisala razlikuje od potpisa Blaža Soldana koji je naveden kao potpisnik i u ime tužitelja je potpisao pisma namjere. Tužitelj je ukazao na to da je u ovom postupku odlučna činjenica da Adriatica Developments d.o.o. Umag nije vratio pozajmicu tužitelju. Tužitelj ne zna je li i kome je tuženik uplaćivao novac po Ugovorima o kreditu, niti je od utjecaja na donošenje odluke u ovom predmetu odnos između banke i Adriatica Developments d.o.o. Umag Tužitelj je hipotekom osigurao svoje potraživanje, njegovo

potraživanje i dalje postoji pa se ima pravo i naplatiti iz vrijednosti založene nekretnine. Isticao je kako je za korist Adriatica Developments d.o.o. Umag na temelju Ugovora o zajmu izvršio uplatu u ukupnom iznosu od 5.145.896,91 kn što proizlazi iz kartice kupca sa stanjem duga prema tužitelju, a navedeni iznos mu nije u cijelosti vraćen. Podneskom od 17. veljače 2015. tužitelj je dodatno pojašnjavao pozajmicu izvršenu Adriatica Developments d.o.o. ističući (i) kako je za to društvo uplatio komunalni doprinos u visini od 1.094.839,20 kn i za taj iznos su oni zaključili Ugovor o zajmu i taj su iznos knjižili kao pozajmicu. Prema tužiteljevim tvrdnjama, on je društvu Adriatica Developments d.o.o. Umag uplatio i iznos od 1.386.658,00 kn te je za taj iznos tužitelj digao kredit u Primorskoj banci d.d. Rijeka i iz tog kredita je izvršio plaćanje Adriatica Developments d.o.o. Umag. Pozajmice ja davao i u iznosima od 800.000,00 kn i 250.000,00 kn, a što je vidljivo iz ispisa prometa po računu. Ustrajao je kod tužbenog zahtjev u cijelosti.

U nastavku postupka (podneskom od 25. rujna 2013.) tuženik je pojasnio razloge osporavanja tužiteljeve tražbine osigurane hipotekom ističući da je ta tražbina u cijelosti namirena i to prije otvaranja stečajnog postupka pa tužitelj više nema pravo tražiti namirenje iz založene stvari već ima obvezu izdati brisovno očitovanje kako bi omogućio prestanak založnog prava njegovim brisanjem iz zemljišne knjige sukladno čl. 347. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Naime, tužitelj i njegov suugovaratelj – Adriatica Developments d.o.o. Umag postigli su Sporazum o načinu na koji će Adriatica Developments d.o.o. Umag vratiti ostatak duga iz Ugovora o zajmu, a što je trebalo predstavljati uvjet za izdavanje brisovnog očitovanja. Taj Sporazum sažet je u pismima namjere koje je tužitelj izdao svom suugovaratelju na njegov zahtjev. U tom smislu pisma namjere predstavljaju pisanu potvrdu o kasnijim usmenim dopunama o sporednim točkama Ugovora o zajmu sukladno čl. 286. st. 3. Zakona o obveznim odnosima te čine sastavni dio Ugovora o zajmu koji je sklopljen prije pokretanja stečajnog postupka. Prema navodima tuženika, činjenica da se tužitelj obvezao izdati brisovno očitovanje na temelju same uplate iznosa navedenih u pismima namjere na namjenski depozitni račun Adriatica Developments d.o.o. Umag u korist Erste & Steiermarkische bank d. d. Rijeka predstavlja tužiteljevu potvrdu da su ti iznosi dovoljni za podmirenje preostale tražbine tužitelja osigurane hipotekom. Nadalje, tuženik je ukazao na to da se odredbom čl. 3. Ugovora o kupoprodaji nekretnina Adriatica Developments d.o.o. Umag obvezao svojim kupcima u roku od 45 dana od uplate kupoprodajne cijene ishoditi brisanje hipoteka tužitelja i Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka s predmetnih nekretnina. Adriatica Developments d.o.o. Umag je svojim pismima namjere od 8. travnja 2008. izjavio kupcima da će pod istim uvjetima pod kojima su se tužitelj i Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka obvezali izdati brisovno očitovanje, kupcima predati brisovna očitovanja navedenih hipotekarnih vjerovnika i potvrdu o uplati kupoprodajne cijene. Potvrda o uplati ukupne kupoprodajne cijene je očit izdana jer je u zemljišne knjige upisan prijenos vlasništva s prodavatelja na kupce. Tuženik je dodatno pojasnio kako je Adriatica Developments d.o.o. Umag prodao sporne nekretnine kupcima Stella dvadeset d.o.o. Umag i Stella dvadeset osam d.o.o. Umag te su svoje vlasništvo na navedenim nekretninama ova društva prenijela na tuženika u svrhu osiguranja njegove tražbine po osnovi Ugovora o kreditu (korisnici kojih kredita su kupci nekretnina – Stella dvadeset d.o.o. i Stella dvadeset osam d.o.o.). Iz navedenog također proizlazi zaključak da je ispunjen uvjet za izdavanje tužiteljevog brisovnog očitovanja. Ukazao je i na to da su se kupci predmetnih nekretnina (ovdje umješači) kao korisnici kredita tuženika obvezali tom tuženiku da će izbrisati tužiteljevu hipoteku po isplati kredita. Krediti su isplaćeni i kupoprodajna cijena je plaćena, ali tužiteljeva hipoteka nije izbrisana. Zato klijenti tuženika (umješači) odgovaraju tuženiku za obvezu brisanja hipoteke tužitelja kao i za svu štetu koja bi tuženiku nastala zbog neispunjenja te obveze, a istu odgovornost ima i Adriatica Developments d.o.o. Umag prema

klijentima tuženika kao prodavatelj nekretnina. Tuženik je predložio da sud pozove kao umješake na strani tuženika društva Adriatica developments d.o.o. Umag, Stella dvadeset d.o.o. Umag i Stella dvadesetosam d.o.o. Umag jer oni imaju pravni interes da u ovoj parnici uspije tuženik.

Podneskom od 25. rujna 2013. tuženik je podnio protutužbu kojom je zatražio da se utvrdi da je u cijelosti namirena novčana tražbina založnog vjerovnika (ovdje tužitelja) u iznosu od 550.000,00 EUR-a, plativo u kunskoj protuvrijednosti, uvećano za kamate obračunate po kamatnoj stopi od 7,5% i troškove obrade kredita u iznosu od 2% koja tražbina je osigurana pravom zaloga na nekretninama app. D8 – Villa D i app. C10 – Villa C, a kako su te nekretnine specificirane u izreci presude.

Podneskom od 30. listopada 2013. tužitelj je osporio protutužbu ističući kako je tuženik protutužbom zatražio da sud utvrdi postojanje određene činjenice (a ne prava ili pravnog odnosa) slijedom čega je takva protutužba nedopuštena. Ustrajao je kod svih navoda iz tužbe. Ukazao je i na to da je protiv Adriatica Developments d.o.o. Umag već pokrenuo postupak koji se vodi radi namirenja tužiteljeve tražbine prema tom društvu (2.035.263,97 kn) iz nekretnina Adriatica Developments d.o.o. Umag. Taj postupak se vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-29/2017 (prije P-2706/12).

Podneskom od 14. siječnja 2014. tuženik je pojasnio kako protutužbom traži utvrđenje nepostojanja tužiteljevog prava tj. tražbine sukladno čl. 187. Zakona o parničnom postupku. Ukazao je na to kako otvaranjem stečaja nad tužiteljem nisu prestali učinci pisma namjere kako to navodi tužitelj. Dalje tijekom postupka, podneskom od 30. listopada 2014. (stranica 336-341 spisa odnosno 345-350 spisa) tuženik je preinačio protutužbeni zahtjev (kojoj preinaci se tužitelj protivio podneskom od 17. studenoga 2014.) predlažući da sud utvrdi da ne postoji pravo odnosno novčana tražbina tužitelja kao založnog vjerovnika, temeljem Ugovora o zajmu od 28. travnja 2006. u iznosu od 550.000,00 EUR-a, plativo u kunskoj protuvrijednosti uvećano za kamate obračunate po kamatnoj stopi od 7,5% i troškove obrade kredita u iznosu od 2% koja je osigurana pravom zaloga upisanim na 107. etažu – app. D8 i 115. etažu – app. C10 te je zatražio da se naloži tužitelju izdati brisovno očitovanje radi brisanja zaloga iz točke I. presude. Tijekom postupka je predlagao da sud prekine ovaj postupak do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodio pod poslovnim brojem P-2706/12 (sada P-29/2017). Ustrajao je kod protutužbenog zahtjeva, predlažući da sud taj zahtjev prihvati, uz odbijanje tužbenog zahtjeva.

Podneskom od 20. veljače 2014. umješaci Stella dvadeset d.o.o. Umag (potonji vlasnik nekretnine 115. etaža 138/1000 - apartman C 10) i Stella dvadeset osam d.o.o. Umag (kao potonji vlasnik posebnog dijela nekretnine 107. etaža 115/1000 - apartman D8) izjavili su miješanje u ovom postupku na strani tuženika. Umješaci su osporili tužbeni zahtjev u cijelosti. Ukazali su na to da je trgovačko društvo Adriatica Developments d.o.o. Umag tužitelju vratio cjelokupan zajam te da je čak vratio i više nego što je bio dužan. Podneskom od 21. travnja 2015. umješaci su se priklonili tuženikovom prijedlogu za prekidom ovog postupka (do pravomoćnog okončanja postupka P-29/2017). Dalje tijekom postupka ukazivali su na ništetnost Ugovora o zajmu od 28. travnja 2006. ističući da su oba trgovačka društva koja su stranke tog Ugovora bila su dužna ishoditi odluke skupštine društva jer je skupština društva isključivo nadležna za donošenje odluke o sklapanju Ugovora kojim društvo treba trajno steći stvari ili prava za koje plaća protuvrijednost višu od iznosa petine temeljnog kapitala društva (čl. 441. Zakona o trgovačkim društvima). Kako takve odluke skupštine nije bilo, a trebala je postojati jer je upisani temeljni kapital tužitelja 18.000,00 kn, a kapital

Adriatica Developments d.o.o. Umag 20.000,00 kn, predmetni Ugovor o zajmu je ništetan. Podneskom od 14. studenoga 2014. umješači su istaknuli prigovor zastare, a kasnije su (podneskom od 17. prosinca 2019.) osporavali i pravnu osobnost tužitelja ističući kako stečajna masa nije upisana u sudski registar.

Tužitelj se protivio predloženom miješanju (podneskom od 13. svibnja 2014.) ističući kako umješači nemaju pravni interes sudjelovati u ovom postupku.

Rješenjem ovog suda od 3. srpnja 2014. sud je dopustio miješanje umješačima Stella dvadeset d.o.o. Umag i Stella dvadeset osam d.o.o. Umag na strani tuženika. Suprotno tužiteljevim navodima, umješači u konkretnom slučaju imaju pravni interes da u parnici uspije tuženik (čl. 206. st. 1. ZPP-a) jer bi neuspjeh tuženika u parnici izravno utjecao na pravni položaj umješača. Navedeno zato jer bi umješači mogli izgubiti potonje vlasništvo na nekretninama uslijed njihove prodaje i namirenja tužiteljeve tražbine. Osim toga, uspjeh tužitelja u ovom sporu mogao bi prouzročiti niz postupaka između tuženika i umješača jer su se umješači čl. 20. Ugovora o kreditu sklopljenih s tužnikovim pravnim prednikom obvezali tuženiku dostaviti izvadak iz zemljišne knjige za predmetne nekretnine bez hipoteke uknjižene u korist tužitelja i Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka.

Rješenjem ovog suda poslovni broj P-2868/12-56 od 20. travnja 2016. utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari jer je tužitelj prestao postojati, brisanjem iz registra pravnih osoba, a uslijed zaključenja stečajnog postupka. Rješenjem poslovni broj P-544/16-58 od 15. srpnja 2016. postupak je u ovoj pravnoj stvari nastavljen jer je tužitelj označen kao Stečajna masa Monterol d.o.o. u stečaju, Umag, obavijestio sud da preuzima ovaj postupak i predložio njegov nastavak.

Sud je izveo dokaze uvidom Ugovor o zajmu (stranice 5-7 spisa), izvatke iz zemljišnih knjiga (stranice 8-13 spisa), Ugovor o kreditu od 22. listopada 2007. (stranica 21-30 spisa), pisma namjere Erste & Steiermarkische bank d.d. za app. D8 (stranica 31-32 spisa) i pisma namjere tužitelja (stranica 33-34 spisa), isplatni nalog i platni nalog (stranice 39-41 spisa), ugovor o kreditu od 9. travnja 2008. (stranice 42-51 spisa), pisma namjere za app. C10 od Erste & Steiermarkische bank d.d. (stranice 52-53 spisa) i od tužitelja (stranice 54-55 spisa), isplatni nalog (stranice 60-61 spisa), Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 23. listopada 2007. i od 8. travnja 2008. (stranice 82-93 spisa), bruto bilancu tužitelja (stranice 115-128 spisa), zapisnik sa 41. sjednice kreditnog odbora kreditnog odjela za fizičke osobe Zagreb (stranica 134-135 spisa), zapisnik sa 15. sjednice kreditnog odbora (stranica 139 spisa), lista prometa za partiju 25100986 (stranica 138 spisa) i za partiju 51001721 (stranica 141 spisa), platni nalog od 30. studenoga 2007. (stranica 142 spisa), dopis punomoćnika umješača stečajnoj upraviteljici tužitelja s pripadajućim punomoćima (stranica 161-166 spisa), rješenje Općinskog suda u Bujama od 25. listopada 2007. (stranica 173 spisa), ugovor o kupoprodaji nekretnine od 28. prosinca 2007. (stranica 174-179 spisa), rješenje Općinskog suda u Bujama od 6. veljače 2008. (stranica 180 spisa), rješenje Općinskog suda u Bujama od 22. travnja 2008. (stranica 185-186 spisa), brisovno očitovanje od 3. srpnja 2012. (stranica 187-188 spisa), dopis punomoćnice umješača stečajnoj upraviteljici od 10. kolovoza 2012. (stranica 190 spisa), rješenja Općinskog suda u Bujama (191-198 spisa), dopis punomoćnice umješača stečajnoj upraviteljici od 24. rujna 2012. (stranica 201 spisa), ugovori o asignaciji (stranica 207-209 spisa), izvadci o stanju i prometu po računu (stranica 210-214 spisa), izjave o prijeboju (stranica 215-2016 spisa), brisovno očitovanje (stranica 217-219 spisa), izvatke iz sudskog registra za tužitelja i Adriatica Developments d.o.o. (stranica 223-224 spisa), izvod prometa po računu od Adriatica Developments d.o.o. (stranica 227-234 spisa), društveni

ugovor za Adriatica Developments d.o.o. i izvadak iz registra (stranica 251-263 spisa), analitičke kartice glavne knjige tužitelja (stranica 267-270 spisa), izvod prometa po računu za Monterol d.o.o. (stranica 274-275 spisa), izvod 41 depozitnog računa Erste banke (stranica 320 spisa), izvod prometa po računu za Monterol od 25. ožujka 2014. (stranica 354-360, 380-381 spisa), kartica poslovnih partnera (stranica 382 spisa), dopis Republike Hrvatske, Istarske županije, Grada Umaga od 30. travnja 2018. sa ugovorima o cesiji i karticama kupaca (stranica 573-579 spisa), dopis Primorske banke d.d. Rijeka u likvidaciji (stranica 583 spisa), dopis Erste & Steiermarkische banke d.d. Rijeka te ugovor o namjenskom depozitu po viđenju (stranice 584-590 spisa), izvadak prometa na računu u razdoblju od 1. siječnja 2000. do 14. studenoga 2017. Primorske banke d.d. (stranica 621-622 spisa).

Tijekom postupka proveden je dokaz uvidom u spis ovog suda poslovni broj P-29/17 (prije P-2706/2012) te je provedeno vještačenje po stalnom sudskom vještaku financijske struke Bibici Milat.

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku – „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan, dok je protutužbeni zahtjev osnovan.

Predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev za namirenjem njegove tražbine koja proizlazi iz Ugovora o zajmu sklopljenog s trgovačkim društvom Adriatica Developments d.o.o. Umag od 28. travnja 2006. Tražbinu tužitelj želi namiriti iz nekretnina na kojima je stekao založno pravo radi osiguranja tražbine iz Ugovora o zajmu, a koje je nekretnine to društvo zajmoprimac (Adriatica Developments d.o.o. Umag) prodalo trećim osobama i na kojima je upisano pravo vlasništva ovdje tuženika. Tužitelj tvrdi da mu društvo Adriatica Developments d.o.o. Umag po dospelju nije vratilo cjelokupni pozajmljeni iznos u visini od 550.000,00 Eura, odnosno da mu nije vratilo 2.035.263,97 kn od tog zajma slijedom čega tužbom želi ostvariti namirenje navedenog iznosa iz nekretnina na kojima je upisao svoje založno pravo, a sukladno odredbi čl. 336. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14; dalje: ZVIDSP)

Među strankama nije sporno, a proizlazi i iz dokumentacije u spisu da je tužitelj s Adriatica Developments d.o.o. Umag sklopio Ugovor o zajmu 28. travnja 2006. prema kojem se tužitelj obvezao dati tom društvu u zajam iznos od 550.000,00 Eura (stranica 5 i 6 spisa). Nije sporno ni da je tužitelj osigurao tražbinu iz predmetnog zajma uknjižbom založnog prava na nekretninama koje su bile u vlasništvu Adriatica Developments d.o.o. Umag i to, među ostalim, na nekretninama označenim kao apartman D-8, upisan u uložak 5205, poduložak 107 k.o. Umag i apartman C-10, upisan u uložak 5205, poduložak 1154 k.o. Umag (a kako to proizlazi iz iz sadržaja Ugovora o zajmu i izvadaka iz zemljišnih knjiga za navedene nekretnine). Nesporno je da je društvo Adriatica Developments d.o.o. Umag predmetne nekretnine prodalo i to umješaču 1. nekretninu označenu kao Apartman D8, prema Ugovoru o kupoprodaji nekretnina od 23. listopada 2007. (stranica 82 do 87 spisa), a umješaču 2. nekretninu označenu kao apartman C10 (stranica 88 do 93 spisa), kao i da su radi plaćanja kupoprodajne cijene za predmetne nekretnine, umješači kao kupci i korisnici kredita sklopili Ugovore o kreditu s tuženikom (Ugovor o kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine broj 066-490/2007 – stranica 21 do 30 spisa i Ugovor o kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine broj 066-123/2008 – stranica 42 do 49 spisa) na temelju kojih

Ugovora je radi osiguranja tražbine tuženika iz tih Ugovora o kreditu preneseno na tuženika vlasništvo na predmetnim nekretninama kao fiducijarno (prethodno) vlasništvo u smislu odredbe čl. 34. st. 4. i 5. ZVIDSP-a. Da je tuženik upisao svoje pravo vlasništva radi osiguranja tražbine iz Ugovora o kreditu na nekretninama označenim kao apartman D-8 i C-10 proizlazi i iz izvadaka iz zemljišnih knjiga za predmetne nekretnine (stranica 35 do 38 spisa i 56 do 59 spisa).

Sve ostale relevantne činjenice među strankama su sporne i to:

- je li Ugovor o zajmu od 28. travnja 2006. ništetan pravni posao,
- je li tužitelj mogao protiv tuženika kao fiducijarnog vlasnika podnijeti hipotekarnu tužbu, odnosno može li tuženik biti pasivno legitimiran u ovoj parnici,
- je li nastupila zastara tužiteljevog prava tražiti namirenje iz založenih nekretnina,
- ima li tužitelj kao stečajna masa pravnu osobnost,
- postoji li tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu čije namirenje tužitelj zahtijeva iz nekretnina u fiducijarnom vlasništvu tuženika te posljedično tome je li tužiteljevo založno pravo prestalo uslijed prestanka tužiteljeve tražbine. U tom smislu sporan je stvarni iznos zajma kojeg je tužitelj dao društvu Adriatica Developments d.o.o. Umag i iznos kojeg je to društvo tužitelju vratilo na ime zajma, kao i pravni učinci pisma namjere koje je izdao tužitelj za Apartman D8 (stranica 33 spisa) i za Apartman C10 (stranica 53 spisa) te njihova povezanost s pismima namjere Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka (stranica 32 i 52 spisa) i s tim u vezi značenje brisanja založnog prava Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka u odnosu na založno pravo ovdje tužitelja.

Ocjenom svih provedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u njihovoj ukupnosti, utvrđeno je da je prestala tužiteljeva tražbina osigurana založnim pravom te da zato on nema pravo na namirenje iz nekretnina koje su opterećene hipotekom upisanom u njegovu korist. S druge strane, a uslijed nepostojanja prava na namirenje, utvrđeno je postojanje tužiteljeve obveze na izdavanje brisovnog očitovanja tuženiku radi brisanja predmetnog prava zalogu iz zemljišnih knjiga.

Prije svega, a u odnosu na tvrdnje umješača prema kojima je predmetni Ugovor o zajmu od 28. travnja 2006. ništetan pravni posao, napominje se da ovaj sud nije našao razloge ništetnosti tog Ugovora. Naime, umješači su tvrdili da je uvjet valjanosti predmetnog Ugovora prethodno donošenje odluke skupštine društva u smislu odredbe čl. 441. t. 10. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13), a koja odluka je u konkretnom slučaju izostala. Navedena tvrdnja umješača nije osnovana jer je odluka skupštine kao preduvjet valjanosti ugovora, sukladno navedenoj odredbi predviđena za sklapanje onih ugovora prema kojima društvo treba trajno steći stvari ili prava za neki svoj pogon za što se plaća protuvrijednost koja je više od petine temeljnog kapitala. Ovdje se ne radi o takvoj vrsti ugovora već o Ugovoru o zajmu kojim se ne stječu trajno određene stvari ili prava (već zajmodavac predaje zajmoprimcu određenu količinu novca, a zajmoprimac se obvezuje tu količinu novca vratiti zajmodavcu nakon određenog vremena).

Nadalje, jedan od prigovora tuženika svodio se na to da tuženik ne može biti pasivno legitimiran u ovom postupku jer je on tek fiducijarni (prethodni) vlasnik nekretnine. Međutim, navedena prigovorna tvrdnja nije osnovana jer sukladno odredbi čl. 336. st. 3. ZVIDSP-a založni vjerovnik ima pravo od svagdašnjega vlasnika založene stvari, a i od svakog trećega

zahtijevati da trpi namirenje njegove zalogom osigurane tražbine iz vrijednosti založene stvari. ZVIDSP u tom smislu ne pravi razliku između prethodnog vlasnika (tuženika) i potonjeg vlasnika – kupaca nekretnina (ovdje umješača) koji su preneli vlasništvo na tuženika radi osiguranja njegove tražbine. Osim toga, tužiteljevo založno pravo stečeno je upisom pod brojem Z-5790/06 od 24. listopada 2006. (kako to proizlazi iz izvadaka iz zemljišnih knjiga), dakle, prije tuženikovog fiducijarnog vlasništva (koje je upisano 25. srpnja 2007. pod brojem Z-5899/07 za nekretninu – app. D8, odnosno 11. travnja 2008. pod brojem Z-1928/08, za nekretninu app- C10) pa je tužitelj u redu prvenstva za namirenje svoje tražbine osigurane založnim pravom ispred ovdje tuženika. Zato je u ovoj parnici pasivna legitimacija tuženika neupitna.

Suprotno navodima umješača, tužiteljeva tražbina nije ni zastarjela. Navedeno zato jer je pravo na namirenje iz vrijednosti nekretnine na temelju upisane hipoteke stvarno pravo koje ne zastarijeva (tako i sudska praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske, izražena u odlukama Rev-794/04 i Rev-x 617/12-2).

Neosnovano su umješači ukazivali na nepostojanje stranačke sposobnosti tužitelja kao pravnog sljednika iza brisanog društva Monterol d.o.o. u stečaju Rijeka. Naime, iz odredbi Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, 104/17; dalje: SZ) proizlazi obveza stečajnog upravitelja da nastavi s unovčenjem imovine stečajnog dužnika i nakon zaključenja stečajnog postupka i brisanja stečajnog dužnika iz sudskog registra, odnosno da nastavi poduzimati druge radnje radi unovčenja stečajne mase. Stečajni upravitelj ostaje zastupnik po zakonu stečajnog dužnika i nakon zaključenja stečajnog postupka te je dužan voditi računa o njegovoj imovini. Već sama činjenica da stečajna masa predstavlja imovinu dužnika i da ima zastupnika po zakonu (stečajnog upravitelja) dovoljna je za zaključak da ta imovina – stečajna masa udovoljava uvjetima za stjecanje stranačke sposobnosti u smislu odredbe čl. 77. st. 3. ZPP-a.

U odnosu na meritum stvari napominje se da se temeljna tvrdnja na kojoj je tužitelj utemeljio tužbu svodila na to da je s trgovačkim društvom Adriatica Developments d.o.o. Umag sklopio Ugovor o zajmu, da mu je po osnovi tog Ugovora dao pozajmicu u visini od 550.000,00 Eura, da je navedeni iznos osigurao hipotekom na nekretninama tog društva te da mu to društvo nije po dospelosti vratilo cjelokupan iznos zbog čega je od vlasnika nekretnina na kojima upisano založno pravo zahtijevao da trpi njegovo namirenje iz založene stvari za preostali iznos nevraćene pozajmice (2.035.263,97 kn). Tijekom postupka tužitelj je isticao da zajam koji je dao društvu Adriatica Developments d.o.o. Umag nije obuhvaćao samo konkretne isplate u novcu na način da bi pozajmljeni iznos bio isplaćen na određen račun tog društva već je taj zajam obuhvaćao i iznos komunalnih naknada koje je tužitelj plaćao Gradu Umagu u korist društva Adriatica Developments d.o.o. Umag te iznos kredita kojeg je tužitelj podigao kod Primorske banke d.d. Rijeka također za korist društva Adriatica Developments d.o.o. Umag.

S druge strane, tuženik i umješači su osporavali činjenicu da je zajam iz Ugovora s Adriatica Developments d.o.o. Umag obuhvaćao i komunalnu naknadu i kredit kod Primorske banke d.d. Umag, isticali su da je zajam vraćen tužitelju te da je prestankom tražbine prestalo i tužiteljevo založno pravo.

Iz rezultata dokaznog postupka ne proizlazi postojanje tužiteljeve tražbine za koju tvrdi da je osigurana založnim pravom. Ovdje se prije svega napominje da je u postupku koji se vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-29/17 (prije P-2706/12) ovdje tužitelj

podnio tužbu protiv Adriatica Developments d.o.o. Umag radi namirenja tražbine u visini od 2.035.263,97 kn sudskom prodajom k.č.br. 1252/1, upisana u z.k.ul. 205, k.o. Umag. Dakle, navedeni postupak se vodi radi namirenja iste tražbine, ali iz nekretnine osobnog dužnika tužitelja. Prethodno pitanje o kojem ovisi odluka suda i u postupku P-29/17 i u ovom postupku je pitanje postojanja tužiteljeve tražbine prema Adriatica Developments d.o.o. Umag. O tom pitanju nije odlučio sud u postupku P-29/17. Naime, rješenjem od 11. studenoga 2016. određen je prekid navedenog postupka zbog brisanja tužitelja iz sudskog registra, a potom je prekinut i zbog nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka nad tamo tuženikom (Adriatica Developments d.o.o. Umag). Taj postupak nije nastavljen, niti su u tom postupku provedeni dokazi na okolnosti postojanja tužiteljeve tražbine prema Adriatica Developments d.o.o. Umag. S obzirom na navedeno, sud nije imao razloga prekinuti ovaj postupak do pravomoćnog okončanja postupka pod poslovnim brojem P-29/17 te je o postojanju tražbine tužitelja prema Adriatica Developments d.o.o. Umag odlučio u ovom postupku kao o prethodnom pitanju. Zato je riješeno kao u izreci rješenja (čl. 213. st. 1. t. 1. ZPP-a u vezi sa čl. 12. ZPP-a).

Radi utvrđenja postojanja tražbine tužitelja prema Adriatica Developments d.o.o. Umag iz Ugovora o zajmu od 28. travnja 2006. i visine te tražbine proveden je dokaz vještačenjem po vještaku ekonomske struke Bibici Milat iz Rijeke. Vještakinja je izradila nalaz i dala mišljenje na temelju dokumentacije u spisu te dodatne dokumentacije dostavljene na njezin zahtjev, a koja je navedena u predmetnom nalazu. Vještakinja je, uzimajući u obzir sve dostupne isprave koje se tiču poslovnog odnosa između tužitelja i Adriatica Developments d.o.o. Umag (izvatke iz poslovnih knjiga stranaka, Ugovore o asignacijama i Cesijama sklopljenim između tužitelja, Adriatica Developments d.o.o. Umag i Grada Umaga, analitičke kartice tužitelja) izradila nalaz na način da je iznijela dva izračuna o postojanju tražbine tužitelja prema Adriatica Developments d.o.o. Umag.

Prema prvom izračunu, koji obuhvaća sve međusobne uplate između tužitelja i tog društva u razdoblju od 2005. do 2009. godine, dug društva Adriatica Developments d.o.o. Umag na dan 31. prosinca 2009. (i sada) iznosi 684.092,05 kn. Prema drugom izračunu, koji obuhvaća razdoblje od zaključenja Ugovora o zajmu 28. travnja 2006. do 31. prosinca 2009. dug društva Adriatica Developments d.o.o. Umag prema tužitelju ne postoji, već je prema tom izračunu Adriatica Developments d.o.o. Umag preplatio dug prema tužitelju i to za iznos od 227.826,82 kn.

Vještakinja je u nalazu i mišljenju izričito naglasila kako u obračun duga društva Adriatica Developments d.o.o. Umag prema tužitelju nije uzela u obzir iznos od 1.386.658,00 kn koji se odnosi na kredit kojeg je tužitelj podigao kod Primorske banke d.d. Rijeka (a za koji iznos kredita je tužitelj isticao da je podignut za korist društva Adriatica Developments d.o.o. Umag te da je također uključen u predmetnu pozajmicu iz Ugovora iz 2006.). Vještakinja je dodatno pojasnila kako navedeni iznos kredita nije mogla povezati sa zajmom danim društvu Adriatica Developments d.o.o. Umag (iz konkretnog Ugovora o zajmu) jer takva poveznica ne postoji u poslovnim knjigama.

U odnosu na navedeni iznos (1.386.658,00 kn) za koji tužitelj tvrdi da je također obuhvaćao pozajmicu danu tuženiku na temelju Ugovora o zajmu iz 2006. godine napominje se da ta tvrdnja nije dokazana, niti je tužitelj u postupku predložio adekvatne dokaze iz kojih bi se na razini izvjesnosti mogao izvesti zaključak o povezanosti predmetnog kredita i Ugovora o zajmu iz 2006. Ovdje se napominje i da je Primorska banka d.d. Rijeka dopisom od 21. kolovoza 2018. obavijestila sud kako nema evidentirano postojanje Ugovora o kreditu

kojeg bi tužitelj sklopio s tom bankom (stranica 583 spisa), dok izvatici iz poslovnih knjiga tužitelja (stanje prometa po računu) koji upućuju na postojanje tog kredita, ne upućuju istovremeno i na zaključak da je taj kredit podignut za Adriatica Developments d.o.o. i da je iznos po tom kreditu pozajmljen tom društvu upravo na temelju Ugovora o zajmu iz 2006. godine.

Nadalje, prilikom izračuna visine (eventualne) tražbine vještakinja nije uzela u obzir ni tvrdnje tužitelja u vezi uplata za koje tužitelj tvrdi da je plaćao na ime komunalnog doprinosa za društvo Adriatica Developments d.o.o. Umag Gradu Umagu jer tužitelj nije dokazao ni da bi takve uplate bile povezane s Ugovorom o zajmu iz 2006. godine, odnosno da su iznosi iz tih (eventualnih) uplata izvršenih u ime i za račun Adriatica Developments d.o.o. Umag također obuhvaćeni pozajmicom iz Ugovora o zajmu iz 2006. godine. U odnosu na predmetna plaćanja komunalnog doprinosa Gradu Umagu, napominje se da iz Ugovora o cesiji (stranica 574 do 576 pisa) proizlazi da su tijekom 2007. i 2008. godine zaista sklapani Ugovori o cesiji između cedenta Adriatica Developments d.o.o. Umag, Grada Umaga kao cesionara i tužiteljevog prednika kao cesusa kojima je cedent ustupao cesionaru svoje tražbine od cesusa radi podmirivanja svojih dugovanja prema cesionaru. Dakle, iz predmetnih Ugovora o cesiji proizlazi da je Adriatica Developments d.o.o. Umag imao tražbine prema tužitelju koje je ustupao Gradu Umagu radi podmirivanja svojih obveza prema Gradu Umagu po osnovi komunalnog doprinosa, a ne da je tužitelj imao tražbine prema Adriatica Developments d.o.o. koje je ustupao Gradu Umagu radi podmirivanja tražbina Adriatica Developments d.o.o. Umag po osnovi komunalnog doprinosa. Dakle, ni navedeni Ugovori o cesiji ne upućuju na povezanost s Ugovorom o zajmu iz 2006. godine, već oni naprotiv dokazuju postojanje određene tražbine Adriatica Developments d.o.o. Umag prema tužitelju.

Nadalje, ovdje se posebno ističe kako se prema sadržaju Ugovora o zajmu od 28. travnja 2006. tužitelj obvezao isplatiti društvu Adriatica Developments d.o.o. Umag pozajmicu u visini od 550.000,00 Eura i to prvi obrok u neodređenom iznosu kao iskaz dobre volje koji zajedno s drugim obrokom iznosi ukupno 200.000,00 Eura najkasnije do 28. travnja 2006. (čl. 2. Ugovora), drugi obrok kao razliku prvog obroka do 200.000,00 Eura najkasnije do 12. svibnja 2006., treći obrok u iznosu od 200.000,00 Eura najkasnije do 31. svibnja 2006. i četvrti obrok najkasnije do 12. lipnja 2006. u iznosu od 150.000,00 Eura. Adriatica Developments d.o.o. Umag se obvezao navedeni iznos vratiti najkasnije do 30. prosinca 2007.

S obzirom na ovakav sadržaj pisane isprave o Ugovoru (čiji sadržaj nije bio sporan) niti eventualne isplate komunalnih doprinosa na koje se pozivao tužitelj, niti eventualni iznos iz kredita od Primorske banke d.d. Rijeka ne mogu se povezati sa zajmom kojeg je tužitelj dao Adriatica Developments d.o.o. Umag, a posljedično tome ni s visinom preostale tražbine tužitelja prema tom društvu. Povezanost iznosa isplaćenog iz kredita Primorske banke d.d. Rijeka s pozajmicom danom Adriatica Developments d.o.o. Rijeka prema shvaćanju ovog suda ne bi se moglo s izvjesnošću dokazati ni saslušanjem svjedoka koje je (na samom kraju postupka) predlagao tužitelj i to knjigovođa tužitelja – Anke Vrkić i Davora Vlahova i stečajne upraviteljice tužitelja, a koje je predlagao saslušati na okolnosti knjiženih pozajmica. Naime, knjiženje određenih financijskih događaja u konkretnom slučaju ne predstavlja dokaz o volji stranaka, odnosno o tome da je određena novčana transakcija bila vezana točno uz određeni Ugovor (u konkretnom slučaju uz Ugovor o pozajmici iz 2006. godine) i da je kao takva osigurana hipotekom na nekretnini. To je pitanje volje stranaka izražene u Ugovoru, a ne (načina) knjiženja poslovnog događaja. Naime, ovdje je očito da je tužitelj s društvom Adriatica Developments d.o.o. Umag bio u različitim i mnogobrojnim poslovnim odnosima koji su obuhvaćali raznovrsne poslovne transakcije između ta dva društva, ugovore o

cesijama, asignacijama i međusobne pozajmice, međutim, sve te poslovne transakcije koje su nesumnjivo postojale među ovim društvima ne dokazuju postojanje duga društva Adriatica Developments d.o.o. Umag prema tužitelju po osnovi zajma iz Ugovora od 28. travnja 2006. koji zajam je osiguran hipotekom.

Dodatno, a u odnosu na vještački nalaz, napominje se da stranke suštinski nisu imale primjedbi na taj nalaz u pogledu samog obračuna vještakinje te poslovnih događaja i transakcija koje je uzela u obzir prilikom izrade nalaza i mišljenja. Zato je sud vještački nalaz cijenio kao stručan, objektivan i jasan. Tužitelj je predlagao da se taj nalaz dopuni podacima dobivenim od Primorske banke d.d. Umag (u vezi kredita) i Grada Umaga (u vezi komunalnog doprinosa), međutim, čak i dopunom vještačkog nalaza na taj način ne bi se moglo doći do saznanja o tome da su i te transakcije bile obuhvaćene zajmom iz 2006., a kako je obrazloženo ranije.

U tom smislu nadalje se ističe da ovaj sud nije prihvatio obračun vještakinje prema kojem postojeći dug Adriatica Developments d.o.o. Umag prema tužitelju iznosi 684.092,05 kn jer navedeni izračun obuhvaća razdoblje od 2005. do 31. prosinca 2009., a kako je Ugovor o zajmu sklopljen 28. travnja 2006., transakcije prije tog datuma ne mogu ulaziti u obračun visine duga. Zbog navedenog, sud je prihvatio obračun vještakinje koji obuhvaća razdoblje od sklapanja Ugovora o zajmu 28. travnja 2006. do 31. prosinca 2009. prema kojem tražbina tužitelja iz Ugovora o zajmu (više) ne postoji jer je plaćena. Vještakinja opravdano u svoj izračun nije unijela iznose koji se tiču kredita podignutog kod Primorske banke d.d. Zagreb i (eventualanog) plaćanja komunalnog doprinosa u ime i za račun društva Adriatica Developments d.o.o. Umag jer novčani iznosi po tim poslovnim događajima nisu dovedeni u vezu s Ugovorom o zajmu.

Da tražbina tužitelja prema tuženiku (više) ne postoji, a posljedično tome da ne postoji ni založno pravo kojim je ta tražbina osigurana proizlazi, osim iz vještačkog nalaza i iz drugih dokaza provedenih u ovom postupku.

Naime, iz pisma namjere tužitelja (na stranici 33 spisa) proizlazi da se tužitelj obvezao kako će prema pojedinim kupoprodajnim ugovorima, u ovom slučaju, prema kupoprodajnom ugovoru za Apartman označen kao D8-villa, po kojemu je izvršena cjelokupna uplata ostatka cijene u iznosu od 88.060,00 Eura u korist Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka na namjenski depozitni račun Adriatica Developments d.o.o. Umag broj 6580000017 izdati brisovno očitovanje za brisanje hipoteke u visini od 550.000,00 Eura na tom stanu, sagrađenom na k.č.br. 1252/1, k.o. Umag (na temelju koje tužitelj u ovom postupku traži namirenje). Pismo namjere za brisanje hipoteke na tom istom stanu (Apartman D8) dala je i Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka kojim se obvezala izdati brisovno očitovanje radi brisanja hipoteke u visini od 3.150.000,00 Eura (koja je bila upisana u korist Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka) za taj stan pod istim uvjetima pod kojima se na to obvezao tužitelj (stranica 32 spisa). Nadalje, iz pisma namjere tužitelja koji se odnosi na nekretninu označenu kao apartman C10 (stranica 53 spisa) proizlazi da se tužitelj obvezao izdati brisovno očitovanje za brisanje hipoteke u visini od 550.000,00 Eura na stanu – apartmanu C10 po uplati ostatka cijene po kupoprodajnom ugovoru u iznosu od 105.630,00 Eura u korist Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka na namjenski depozitni račun Adriatica Developments d.o.o. Umag, broj 6580000017. Za brisanje svoje hipoteke u visini od 3.150.000,00 Eura na navedenom apartmanu C-10 pod istim uvjetima obvezala se i Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka (stranica 52 spisa) koja je također imala upisanu hipoteku na predmetnim nekretninama.

U ovoj pravnoj stvari je nesporno, a proizlazi i iz dokumentacije u spisu (izvatci iz zemljišnih knjiga na stranicama 8 do 13 spisa) da je Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka svoje založno pravo na predmetnim nekretninama brisala što znači da je ispunjen uvjet za brisanje njenog založnog prava naveden u pismima namjere. S obzirom na to da je ispunjen uvjet za brisanje založnog prava Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka na tim nekretninama, a koji je istovjetan uvjetu iz pisama namjere ovdje tužitelja, može se zaključiti da su se ispunili i uvjeti za brisanje založnog prava tužitelja, odnosno da je tužitelj predmetnim pismima namjere prihvatio ispunjenje tražbine iz Ugovora o zajmu na način kako je to navedneo u predmetnim pismima namjere (isplatom iznosa od 88.060,00 Eura i 105.630,00 Eura u korist Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka, a na namjenski depozit Adriatica Developments d.o.o. Umag). Ovdje se napominje kako tužitelj neosnovano ističe da su predmetna pisma namjere bez učinka, odnosno da je njihov učinak prestao otvaranjem stečajnog postupka (koji je otvoren 25. svibnja 2012.). Takva posljedica u odnosu na predmetne izjave volje Stečajnim zakonom nije propisana. Osim toga, tužitelj nije dokazao, niti je predlagao dokaze iz kojih bi se moglo zaključiti o nevjerodostojnosti tih pisama namjere (na što je tijekom postupka ukazivao), slijedom čega je ovaj sud utvrdio da ta pisma namjere zaista predstavljaju potvrdu o kasnijim usmenim dopunama Ugovora o zajmu sukladno odredbi čl. 286. st. 3. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) kojima se tužitelj obvezao izdati brisovna očitovanja po izvršenim uplatama u korist Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka, a tužitelj to nije učinio. Brisanje hipoteke upisane na istim nekretninama od strane Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka ukazuje i na ispunjenje uvjeta za brisanje hipoteke tužitelja, a kako je to tužitelj potvrdio predmetnim pismima namjere. Osim toga, Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka je dopisom od 4. listopada 208. (stranica 584 spisa) navela kako su njena potraživanja prema Ugovorima o kreditu s društvom Adriatica Developments d.o.o. Umag u cijelosti podmirena, što je u konačnici i dovelo do brisanja hipoteke. Ovdje se dodatno napominje da iz dokumentacije u spisu (stranica 217 spisa) proizlazi da je tužiteljev pravni prednik izdao i brisovno očitovanje za apartman broj D8 pa i navedeno, zajedno s ostalim provedenim dokazima, upućuje na zaključak da se tužitelj obvezao brisati svoje založno pravo uslijed ispunjena uvjeta iz pisama namjere koja je izdao.

S obzirom na sve navedeno, a kako iz provedenih dokaza ne proizlazi postojanje nenamirene tražbine tužitelja koja je osigurana založnim pravom te je očito da je tužiteljeva tražbina prema Ugovoru o zajmu iz 2006. godine prestala, nisu se ostvarili uvjeti za pružanje pravne zaštite tužitelju u smislu odredbe čl. 336. st. 3. u vezi sa čl. 346. ZVIDSP-a. Zato je presuđeno kao u točki I. izreke presude.

U odnosu na protutužbeni zahtjev napominje se prije svega da je sud rješenjem od 14. kolovoza 2018. (stranica 580 spisa) dopustio preinaku protutužbe sukladno podnesku tuženika od 30. listopada 2014. (stranica 349 i 350 spisa), ocjenjujući navedeno svrsishodnim za rješenje konačnog odnosa među strankama (čl. 190. st. 1. u vezi sa čl. 191. st. 1. ZPP-a). Naime, tuženik je preinačio protutužbu u odnosu na prvotno postavljenu protutužbeni zahtjev iz podneska od 25. rujna 2012. jer je promijenio istovjetnost zahtjeva i istaknuo drugi zahtjev uz postojeći zatraživši da se utvrdi kako ne postoji pravo, odnosno novčana tražbina tužitelja u iznosu kako je to upisano u zemljišnim knjigama na nekretninama APP D8 i APP C10 (specificiranim u izreci presude) te je zatražio da tužitelj izda brisovno očitovanje radi brisanja predmetnog zalogu. Tuženik takvim zahtjevom, suprotno navodima tužitelja, nije postavio zahtjev radi utvrđenja činjenice (u deklaratornom dijelu) već je zatražio da sud utvrdi nepostojanje prava tužitelja koje se sastoji u njegovoj novčanoj tražbini koja je osigurana

založnim pravom na nekretninama (čl. 187. st. 1. ZPP-a). Zato je tuženikova protutužba (i) u tom dijelu dopuštena jer tuženik ima pravni interes podnijeti takvu tužbu, a kako bi imao osnovu za brisanje hipoteke tužitelja na nekretninama u njegovom vlasništvu (čl. 187. st. 2. ZPP-a).

Kako je u ovom postupku utvrđeno da tužiteljeva tražbina osigurana založnim pravom ne postoji, tuženikov protutužbeni zahtjev u tom dijelu je osnovan jer je on zatražio utvrđenje upravo nepostojanja navedenog prava (tražbine).

Tuženik, uslijed nepostojanja tražbine koja je osigurana založnim pravom ima pravo zahtijevati i izjavu o brisanju založnog prava od strane tužitelja kao pravnog sljednika nositelja založnog prava na nekretninama, a sukladno odredbama čl. 30. st. 2. i čl. 54. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj 91/96, 141/01, 100/04, 107/07, 152/08, 55/13, 60/13 i 108/17; dalje: ZZK) jer tek na temelju takve izjave nositelja knjižnog prava može doći do brisanja tog prava iz zemljišnih knjiga (čl. 54. ZZK-a). Zato je tuženikov protutužbeni zahtjev kojim traži izdavanje izjave o brisanju (brisovna očitovanja radi brisanja zaloga) također osnovan te je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a, čl. 155. st. 1. ZPP-a.

S obzirom na uspjeh u sporu, tužitelj je dužan naknaditi troškove postupka tuženiku i umješačima.

Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi trošak u visini od po 20.360,00 kn za sastav podneska s protutužbom od 26. rujna 2013., za sastav podneska od 15. siječnja 2014. kojim je odgovorio na navode tužitelja iz odgovora na protutužbu, sastav podneska od 18. siječnja 2018. kojim se očitovao na nalaz i mišljenje vještaka (Tbr. 7. i Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - „Narodne novine“ broj 142/12, 103/14 i 118/14; dalje: Tarifa), te za pristup ročištima od 12. prosinca 2013., 4. ožujka 2014., 3. srpnja 2014., 5. studenoga 2014., 16. travnja 2015., 29. studenoga 2016., 14. veljače 2017., 20. ožujka 2018. i 10. ožujka 2020. (Tbr. 9. t. 1. Tarife), iznos od po 500,00 kn za sastav podnesaka od 28. srpnja 2014., 30. listopada 2014., 21. studenoga 2014., 16. travnja 2015., 16. ožujka 2018. i 4. prosinca 2019. (Tbr. 8. t. 3. Tarife) te pripadajući PDV u visini od 61.830,00 kn (Tbr. 42. Tarife), odnosno ukupno iznos od 309.150,00 kn. Zato je odlučeno kao u točki III. izreke presude.

Tuženiku je dosuđen trošak u iznosu od po 500,00 kn za sastav podnesaka od 28. srpnja 2014., 30. listopada 2014., 21. studenoga 2014., 16. travnja 2015., 16. ožujka 2018. i 4. prosinca 2019. jer navedeni podnesci spadaju u tzv. ostale podneske iz Tbr. 8. t. 3. Tarife, a ne u podneske u odnosu na koje se priznaje puni iznos naknade. S obzirom na navedeno, a kako je tuženik zatražio ukupan trošak postupka u visini od 458.100,00 kn, taj zahtjev je odbijen za razliku koja prelazi iznos od 309.150,00 kn do navedenog iznosa od 458.100,00 kn te je odlučeno kao u točki IV. izreke.

Nadalje, umješaču 1. Stečajna masa iza Stella Dvadeset d.o.o. Umag, priznat je trošak postupka u iznosu od 10.000,00 kn za pristup ročištu od 20. prosinca 2019. jer se na tom ročištu nije raspravljalo o glavnoj stvari (Tbr. 9. t. 2. Tarife), a ne 20.000,00 kn koliko je zatražio te iznos od 20.000,00 kn za pristup ročištu od 10. ožujka 2020. (Tbr. 9. t.1. Tarife), odnosno ukupno 30.000,00 kn (točka V. izreke). Ovom umješaču nije priznat trošak ročišta za

objavu presude u visini od 500,00 kn jer na to ročište nije pristupio zbog nemogućnosti dolaska na sud zbog epidemije izazvane korona virusom (COVID – 19). Umješaču 1. nije priznatni trošak sudske pristojbe jer mu taj trošak nije nastao, kao niti trošak u visini od 10.000,00 kn na ime razlike između dosuđenog i zatraženog troška za pristup ročištu od 20. prosinca 2019. (točka VI. izreke presude).

Konačno, umješaču 2. Stella Dvadeset osam d.o.o. Umag, dosuđen je trošak u iznosu od po 20.360,00 kn za pristup ročištima održanim 4. ožujka 2014., 3. srpnja 2014., 4. studenoga 2014., 29. studenoga 2016., 20. ožujka 2018. i 10. ožujka 2020. (Tbr. 9. t. 1. Tarife) te za sastav podneska od 20. veljače 2014. kojim su umješači odgovorili na tužbu (Tbr. 8. t. 1. Tarife), iznos od po 500,00 kn za sastav podnesaka od 21. svibnja 2014., 28. listopada 2014., 11. studenoga 2014., 18. ožujka 2015., 20. travnja 2015., 9. ožujka 2018. i 13. prosinca 2019. (Tbr. 8. t. 3. Tarife) te 25. siječnja 2018. (u granicama postavljenog zahtjeva prema čl. 2. ZPP-a) i pripadajući PDV u visini od 36.630,00 kn (Tbr. 42. Tarife), odnosno ukupno 183.150,00 kn. Zato je odlučeno kao u točki VII. izreke presude.

Umješaču 2. nije priznat trošak na način kako je isti obračunat troškovnikom, odnosno primjenom uvećanja od 10% na ime nagrade za rad punomoćnika za zastupanje dvije osobe jer se navedeno povećanje ne može dosuditi u korist samo jednog umješača (kako je to zatraženo). Naime, parnični trošak predstavlja trošak stranke ili sudionika u postupku, a ne trošak punomoćnika – odvjetnika, slijedom čega, neovisno o tome što je punomoćnik u određenoj fazi postupka zastupao dva sudionika, on ne može, nakon što mu je prestala punomoć za zastupanje jednog od njih tražiti trošak za oba umješača. Zato umješaču 2. nije priznata naknada zatraženih troškova s uvećanjem od 10%. Osim toga, za podneske od 21. svibnja 2014., 28. listopada 2014., 11. studenoga 2014., 18. ožujka 2015., 20. travnja 2015., 9. ožujka 2018. i 13. prosinca 2019., umješaču 2. je dosuđen trošak u visini od po 500,00 kn, a ne u punoj visini sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife jer se radi o tzv. ostalim podnescima (Tbr. 8. t. 3. Tarife).

Zato je zahtjev umješača 2. koji prelazi pripadajući trošak od 183.150,00 kn do zatraženih 472.647,50 kn odbijen kao neosnovan (točka VIII. izreke presude).

U Rijeci 30. travnja 2020.

Sutkinja:  
Ema Brdovčak

Dokument je elektronički potpisan:

EMA BRDOVČAK

Vrijeme potpisivanja:

30-04-2020

13:47:14

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI

2.5.4.97=#130048523835373835393834383537

L=RIJEKA

S=BRDOVČAK

G=EMA

CN=EMA BRDOVČAK

#### UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpiravka presude odnosno od dana objave presude ako uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Rijeci u 2 primjerka i po 1 za svaku protivnu stranku, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: 17895-9f7d8

Kontrolni broj: 0f64e-8f06b-8a638

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:  
CN=EMA BRDOVČAK, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

